

ბაზითი ღირსი:

თვე	მან. კ.	თვე	მან. კ.
12	10—	6	6 —
11	9 50	5	5 50
10	8 75	4	4 75
9	8 —	3	3 50
8	7 25	2	2 75
7	6 50	1	1 50

ცალკე ნომერი—ერთი შუბრი.

ივერიის

რედაქცია:
ნიულომონის ქუჩა, 21.
ტფალისი.

ბაზითის დასაბარებლად:

და განცხადებითა დასაბეჭდად უნდა მიამართონ რედაქციის და წერა-კითხვ. გამაჟრც. საზოგადოების კანცლარის.

ფასი განცხადებისა:

ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ ჯგერზე— 16 კაპ. მეორეზე— 8 კაპ.

„ივერიის“

გამოდის 1894 წელს
იმავე პროგრამით, როგორც წინადა.

გამოცემის დამარტბა შეიძლება შემდეგის ადრესით:

ტფალისი,

„ივერიის“ რედაქციის

ნიულომონის ქუჩა, 21.

„პარტულად შორის წერა-კითხვის გამაჟრც. საზოგადოების კანცლარის, სახელის ქუჩა, ბანის ქარვასა.

საფოსტო ადრესი:

ТИФЛИСЬ. Редакция „ИВЕРΙΑ“.

„ივერიის“ რედაქციისათვის:

კისაც სურს, რომ პირველ ივერიისიდან განსეთის გზაზე არ მოქმედებს, უნდა წარმოადგინოს განსეთის სვედრი ფული ივერიისსავე პირველ რიცხვებზე.

რამიშვილი, როტინოვას, ბბ. აღა-მიძე, საფაროვი, თულაშვილი, სივანელი, თამაზიშვილი, ხომასტრიძე, კარბელი, გოციონიძე და სხვანი. ზალი განაუბრული იქნება და ლუკაშვილს სამხედრო მუსიკა.

დასაწყისი 81/, საათზე.

პარტულ დაბამიულ საზოგადოებაში

- განსახილველი საგნები:
- 1, წარსულ სათავტრა წლის ანგარიში;
 - 2, მმართველობის წვეტრების ამორჩევა, ვასულ წვეტრების ნაცვლად და
 - 3, საზოგადოების წვეტრების ამორჩევა.

(3—3)

გუთილის, 26 ივნისს

დღეს, 26 ივნისს, დილის 10 საათზე, ტფილისის საზოგადოებაში შედგა ბანის სადგომში უნდა შესდგეს საგანგებო კრება ქართულ დრამატულ საზოგადოებაში, რომელზედაც წაითხუილი იქმნება წარსულ სათავტრა წლის ანგარიში და ამორჩეული უნდა იქმნას ორი წვეტრი დრამატულ საზოგადოების კომიტეტისა, პარტულად 3. ი. უმეგავილისა და ს. დუმბაძის ნაცვლად, რომელნიც ვადაზედ ადრე ანუბებენ თავს ამ თანამდებობას.

მივაცხვოთ რა ამ საზოგადოების წვეტრთა და ქართულის სცენის გულ-შემატკივართა უკრადებას ამ გარემოებას, ვასურვებთ, რომ კრება ჯეროვანის გულის ტვივითა და გულ-მოადრინებით შეუდგეს ამ კრებაზედ ჩვენის სამზობლო სცენის უკვლავსავე გატირვებისა და ნაკლის განხილვას, მით უმეტეს, რომ ეს ნაკვლავსავე ვწავლობნი არ არიან და უკრავთ, ვინაც-ცე თვალ-უკური უდგებნება

ჩვენის ქართულის თავტრის ცხოვრებისა და ავ გარვიანობისათვის, ადვილად გაითავლისწინებს ამ ნაკვლას და გატირვებას.
ჩვენ არდა განვიმორებთ ამ მხრივ იმას, რაც უკვე არა ერთგზის საგზოა ჯეროვანობით გვეკონდა ადინშული ჩვენს წვეტრებში *). ამ კამად კომიტეტის ორ ასარჩევ წვეტრის გამო გავსახინებთ დრამატულ საზოგადოების წვეტრით მხოლოდ ერთს ადვილს ჩვენის უკანსკენლის წვეტრისას. იმ წვეტრით გვეკონდა ნათქვამი, რომ „საზოგადოება კომიტეტის“ წვეტრებზედ ვინჩეთ ვისზე, ადრევე უნდა გვეკონდეს გამორჩეული, რა სარგებლობის მოტანა შეუძლიან ამ კაცს, რას შეგვიძინს იგი, რა მხრივ დასატუყვას სცენას სიკეთეს, რა მხრივ გაუწვევს ადინშარებას და რომლის მიქს დადრვის ცოდნა და გაცება აქვს, რომ სცენის ამ დარგის, ამ ნაწილის ურგა და ზრუნვა შეიძლება.

ამიტომ ჩვენ ვარჩევით, რომ დრამატულ კომიტეტის სამოქმედო და სადგომი სხვა-დასხვა დარგად დაწარმოებულიყო და თითოეული დარგის გასახილვად და სასურველად შეჩრევით ადინშულიყო ამა თუ იმ ცოდნით ადჭურვილი კაცი. იმედი ვიკონიათ, რომ საგანგებო კრება კომიტეტის წვეტრთა არჩევანების დროს ამ აზრით იხელმძღვანელებს და ჩვენს წინადადებას ანგარიშს გაუწვევს.

ცხელა ამ წერილში შევცხებთ
*) იხ. მეორეული „ივერიის“ 93 წ. № 251 და 94 წ. № 48 და 71.

ერთს გარემოებას, რომელსაც აქამდე არ შევცხებდით და რომელიც იმდენად დროს მესანიშნავი და სასურველდება, რომ იმის გვეტრის ახვევა ყოვლად შეუძლებელია. ეს გარემოება ჩვენის სცენის რეპერტუარის უკარგისობაა როგორც ენისა, ისე სიხალისა და მინარსის მხრივ.

ყველას შემწვეული ექმნება, რომ ჩვენს სცენაზედ წარმოადგენილი იქნება ან ცხელი-ძველებია, ან, თუ ახალია, დიდად სუსტია მინარსის მხრივ და რაც შეეხება თარგმანებს, ათსმი ერთი უცხოეთის თანამედროვე სასცენო დიქტონატურის საუკეთესო პიესის თარგმანება. საზოგადოება, ეს საქმე ისე დრეჭი-რად არის მოწყობილი, რომ კომიტეტს მისთვის ამ რამდენისავე წლის განმავლობაში არავითარი ზრუნვა არ გაუწვევს. თუ რაგვარად უნდა რომელიმე ასახი თეატრს, სულ ერთია, თარგმანი იქნება იგი, თუ არა, კომიტეტი ორასხვე სულით ეკონტინება და მამინვე წარმოადგენს ხოლმე. ამითი ახსენება ის გარემოება, რომ ხშირად ეს ასახი პიესა პირველისავე წარმოადგენის შემდეგ სწორდება საზოგადოებას, ძველდება და რეპერტუარადგან ამოიძლეება ხოლმე. ესევე აგვარად ამტკიცებს, რომ ეს საქმე სრულიად მოუწყობელი, მოუპირათავია ჩვენში და ადვირით მოგვეცმს *). უნდა არის მინახრებული. ესევე მიზნით, რომ აქამდე ჩვენს საზოგადოებას არა ჰქონია ბია ზუფერმანის, ჰარტმანის, ბიერსტრანისა, ბიენისა და სხვათა თანამედროვე თვალ-სარჩინო

საზოგადოებო თავტრი
„ივერიის“ ბაზითი
ორშაბათს, 27 ივნისს
ათულის თავტრის სცენარეულის ალ. თამაზიშვილის საზოგადოებო ქართულის სცენის მოყვარუთაგან
წარმოადგენილი იქნება:

3330
კომ. 8 მოქ., თხზ. გ. ნ. სუნდუკიანის

მ ა რ ე ე ბ ა
ვალდებული 1 მოქ.
მოთამაშენი: ქანი რჩეულოვასა, გუ-

ფალეტონი

ახლანდელი ინგლისი დედასი

(წერილი ლონდონიდან)
დიდებულ კაცთა უმეტეს ნაწილს ან შესანიშნავი დიდები ჰყვანდათ, ან არა და—აღზრდილან შესანიშნავთ დედაკაცთა, — დიდებულთა, მამიდათა და მთავრთა. ასეთის აზრისანი არიან მრავალი ინტორიკოსნი და ბიოგრაფი დიდებულის კაცებისა. ამ აზრს ჰნახავთ აგრედვე ბოკლის ახსულეებაში „რა წილი უდგეს დედაკაცს ცოდნათა წარმატებაში“ და ამ აზრსაც განამტკიცებ მ. ბლოკი თავის წიგნში „დღენი დიდებულის კაცებისა“. ეს აზრი ყოვლად მართალი არ არის, მისი დამატრეკეუი ბიოგრაფი მრავალი ინტორიკოსნი: დანიწყეთ კორნელიადმ, რომელიც იყო დედა გრაცებისა და გაათავეთ ბერანტის მამიდათი ანუ ნერასოვის დედათა, რომელიც თვითვე შექა-

თავის საუკეთესო ლექსებით *). ხოლო თუ ასეთი დიდი მნიშვნელობა აქვს დედასა და აღზრდილს შესანიშნავისა და დიდებულის კაცის ხასიათების შემუშავებაში, ექვი არ უნდა იყოს, რომ ჩვენის ხასიათების, ჩვენს უბრალო სიკვდილის შვილთა ხასიათების შემუშავების საქმეშიც ყოველად დიდი მნიშვნელობა უნდა ჰქონდეს ჩვენთა დედათა და ნათესავ ქალთა ამა თუ იმ ზნეობრივსა და გონებრივ განვითარება-წარმატებას. ჩვენი ინგლისის იმ ხანს, როცა აღა-მიანი ჩჩილი ყრბა და საფრთხილოა, აზონი საქმეა მისი აღზრდა, სრულიად და დასტეხილი დედა მმართველობს და სესტრები, აგრედვე ასეთი თუ ისეთი ზნეობრივ და გონებრივ წარმატებას მაშინ, როცა ყმაწვილის ქვეა და გრძობა ზრდასა და მატებაში შედის, იაოულულის კვლას სტრავებს ბავშვის ბუნებაში, პირველ დღობრად და საფუძვლად ედება ადამიანის ხასიათს. სკოლასა და საზოგადოებას შემუშავი ცოდნა მოგვეც მრავლად,

*) რუსული სახელწოდება ამ წიგნის ასეთია: „Влияние женщины на успехи азиат“.

**) იხილეთ მისი პიესა „Рыцарь на час“.

ზოგად და ყოველად გადამდარს დიასხლის შვეიცარიის ბურჟუაზიისის, სათნოება წვეტრისანი აქვს, ვიწროდ გარშემოფარგული და იმისა და იმის შვილესაც ვარს ახვევიან დამწვეტილად ადგილნი, ვაგულკვაბულნი მწვეტილმანნი, რომელნიც დიდად პატიოსანი არიან, მაგრამ, რა გამოვიდა, როცა გული მათი აღარ გულდება, გროშსა და კაბიკს შთაუნთქებს მათი ქვეა და გონება, არც დიდი რამ განზახება და ფიჭი ჩაიხახება მათს გუნებაში და არც დიდი რამ გულის-თქმა და სტრეფილი დიასხლადურებს. როგორც იქაური დედაკაცი, ისე იქაური მამაკაციც შუთავია სწავლა-განათლების პატრონები არიან. როგორც ქალი ოჯახში, ისე ისინიც საზოგადო საქმეებში, კეთილნიდისიერად და მოპირნიებით იქცევიან; როგორც ოჯახში ისა ზრუნავთ ოჯახის მოწყობისა და კეთილ-მდომარეობისათვის, ისე ისინი ცდილობენ უფრო უკეთ და ზერხიანად მოაწყონ ცხოვრება თავიანთი ქვეყნის. მაგრამ ერთ-კილიანია და გულ-გამაწვეტილი ცხოვრება შვეიცარიის ოჯახისა და სწორედ ასევე სვედა-ნაველი მომგვრელია, ხალისი მოკლებული შვეიცარიის თავისუფალი ცხო-

ვრება. ამიტომ არის რომ, თუმცა იქ უცხოელნი მრავლად მიიან, იგიანია მათ შორის მოაწონებს ხოლმე ისე იმ ქვეყნის ცხოვრებას, რომ სთქვას, აი ქვეყანა და ხალხი აქა ყოველია. მერე როცა ამ ქვეყნის კაცს, მისი ტრუდა და მშვენიერი ბუნება, თავისუფალი დაწესებულებანი, კულტურა და განათლება—თითოეული ყოველივე ისეთია, რომ უნდა მხილავდეს, ატყუებდეს ადამიანს და ისე იზიდავდეს, როგორც ანდამანტა...

ინგლისში სულ სხვას ვხედავთ. შედით უნივერსიტეტებში (ოქსფორდის გარდა), სპეციალ სასწავლებლებში, როგორც უმაღლესი, ისე შუათანებში, შეიხედეთ აკადემიაში, მუზეუმში, ხელოვნებათა გალერეებში, მაშინათუ მცენიერებასა და ლიტერატურას, უფრამოსტრასას და საყოველღეო მწერლობას; მიზრძანდით კულტებში და მიტრეფებში, როგორც უნდა იყოს, სარწმუნოებრივი, საზოგადოებრივი, თუ საპოლიტიკო—მიზრძანდით და ყველგან ათობითა და ასობითა ჰნახავთ გასათხოვრის ქალებსა და გათხოვრებს, ყმაწვილსა და ხნიერ დედაკაცებს, რო-

გულს

რას ჰმეოთავ, ჰლღავ, საბარლო გულში, სიყრმიდგან ოხვრას, სევდას ჩვეულო, დღეს უმეტესად რამ ავადღელავა...

სწუხარ რაღასაც გამოუტყველდე, ავადღესან გსურს, რომ ვაშნალო, და იბრძვი მარტო უშინავგოლ, მავითი რა გსურს? ვის რა ამხილო?

ნუ თუ აღარ გაყის აწ მეგობარი, რომ ტვირთი მძიმე გავიზაროს, რომ განუგეზოს აზნაზარულ მართალმა შენთან მართლად იაროს?

გვებ გიმუხთა ბედმა წყუღობან, გავწირა, დავთმო, აიღო ხელი და უბედოდ, ომალად შეურიღილი სიამოვნებას აღარ მოვიღი!

მესმის არ არის დღეს მეგობრობა, ეს წყუღული დრო საზოხდარია, კეთილსა ჰგომბენ შეუბრალბულად, პატისსურვი გრძობა მკვდარია:

რომ შენ აღზარდა ვით შენი შვილი და მიღალ შესწირო შენი გონება, ის გიღალატებს, გავიხიბოს საფლავს და შენს მტერს სრულიად დამეონება!

მამ რაღა დარჩა გულს საიშველო, გაქრება, სრულად განადგურებო?.. უამანავგოდ, უპირისუფლოდ ამ ქვეყნად ვიღას ესადგურებო?

მიხილოს მიწამ სამშობლო ცის ქვეშ, ის მიგითავულებს, ჩემი მზრდელია იმას მიუთხრობ ჩემს აღსარებას, რაც დავთმე, ან რაც მომიბოძენია.

ქორეპონდენცია

ს.ო.შ. რუხინი. ამ სოფლის სახელი ბევრსაც არ ვაგონებმა მაგრამ სანამ რუხინის ზე ვაგონებდით, ამ სოფლის გვერდებზე მიღობდა გზა-ტყეოსილი ქუთაისისკენ და სხვა ქალაქებისკენ, და ვისაც უგზავრია ამ გზაზე, უფიქვებოდა დაინახებოდა, ეს სოფელი ყველაფრით შემოპობილი იქნებოდა, რომ ტყე ჰქონოდა, მაგრამ უტყველო აქაური მცხოვრებლები ღიღს გაჭირვებაში არიან. ნეტავი გაჩვენათ ამ უშეშობის გამო ჩვენი ვინაზები, ისეთი აკლები და ხილის ხეები დაუტყვიან, რომ ადამიანს ტირილი მოუყუ. მაგრამ რაჰქონან, სიცივისაგან დამკვრას უხილობას ჩრე-ოტე, უნდა ვეწულოთო, ვიდრე თუ ციციშვილები ნებნს მოგვეცემენ თავიონის ტყის სასყიდლით სარგებლობას.

წინად ჩვენს სოფელში დიდი უწესობა იყო, მაგრამ რაც გვიარგო იოსების ექ მამაცაშვილი დანაწინებს აქ მამასახლისოდ, დიდი შრომა დასთესა ჩვენ სოფელზედ. ჩვენ სოფელს ძალიან ნაკლებად ჰქონდა წყალი, თუმცა იორ რუ გამოდის ახლი ვერსის სიშორეზედ ლიახვიდან, მაგრამ ამ რუბით ბევრი სოფლი სარგებლობს და აპირებ ჩვენი რუსიელები გვებღეოდა იმ რუთა მეოთხედნი ნაწილი,

ისიც სამს თვეს, მისსა, თიბათვესა და მკათათვეს, ბევჯერ გვიხმებოდა უწყულობით მშვენიერი მისხალი, მაგრამ როგორც დანაწინს მამაცაშვილი მამასახლისოდ. მესამევე დღეს იმის თავდარავს შეუდგა, რომ თავის სამამასახლისოში ქულზედ კაცი შეგერბა და სათავედან დაიწყო ამ რუბების გაკეთება დღეს განვიღად და ღრმად ვაგაქრევიან რუ, რომ ცხლა არამც თუ სამის თვით მოგვდის წყალი, მიუ-ღო წელიწადი უხვად გვაქვს. წინად, ჩხუბი რომ მოუვიდოდათ ხოლმე, დაერეოდნენ კეტებით ერთმანეთს და ზოგჯერ ცაცო მოკვებდოდა. აი, ამისთანა ცუდი სატყეოდი სულ და აშლენინა ახალმა მამასახლისმა.

ჩვენი სოფელი იმდენად დიდია, რომ რვათა კომლზედ თუ მეტი არა, ნაკლები არ უნდა იყოს. ოთხი ვერსი და იგი ორნაწილად იყოფა, ერთს ნაწილს ჰქვიან გილავენი, იმითი რომ წმ. ფერის-ცალების ეკლესია აშენებულა და მშვენიერია გილავენი არტყია ვარს; მეორე ნაწილს ჰქვიან წინა-უბანი. უბანი შეს-ღებდა მთელ ორსა კომლსავეან.

ნარკვევი

აი რასა სწერს ღღეს ვაზ. „Русск. Жизнь“-ი ანარხიზმის შესახებ: „ამჟამად უკვანა ანარხისტების შე-სახეს დაზარადა, რომელნიც ვაზ-რო და მსგეფურ მკვლელობას სწადან. მაგრამ განს უკვლას ქმისა, რა არის ანარხიზმი და სახე უნდა ეძიან იმა-სი ძარი და მარჯო?

ჩვენი კვრთავებუნი მხოფეკ-რებულა ვსეთა და ეკვტით ჩვენს განსქეს ამ ფრად სურუალებო სა-გინას გამო. ბანი სურორანი ურ-ჩვეს პრბოს, რომ მკვლედა იტეკ დანაშაულის მხედრობისათვის, ლეგე-ლომა უნდა აქციოთ. მას ანართარა სვას არ გვარება და ვინიგობას შე-ღებამა მოხდა და დანაშაულის მკეთერ საღმას უსამეო ვინეა მოქვდა, ეს ანა-ფერაო.

გაზ. „Москов. Вѣд.“-ი უწიქეს მთავრობას, რომ ვეკლა ახლანდელი და აგრევე ისინი, ვინც შეადლება ანარხისტად გახდნენ, ახლავე საცატი-მრომა უნდა ექმნან დაწევეჯულით. მაგრამ ვაგაიკვლეულია ვის ამისქენსა და გარეუქმისა, რომელიც ჰგებავს ამ ბოროტს და რომლის წინააღმდეგ საჭიროა ბრძოლა? ვამოკვლეულია-ვო შენაშნასა და სქისას, რომლის ექმნი-ბა განუშესნათ ასეთის უბრადო და მძავრავერ ვამოციდავის საშუა-ლებოა?

ამისათვის არაჲს ან დაფიქრებუ-ლა საფეკვლანსად და მამტომ ვოვე-ლი ახლანდელი ღაზანაჲ და უქმან. „ღიღი სხნა აღადრეულათ ის ზრომა, რომ საშუაშარ ანარხისტის ბრძოლას ექმნებუ საერთაშორისო შეერთებულ დროისძიებას, რადგანც თითონ ზრომა ანარხისტისას ვისმო-ბოლატური ზრომა.

ბირეულად საჭიროა, რომ თითოე-ულია მოკვდის მის შეკვლობას და ხს-სათი შესაქვლად და გაგებულ იყოს და მოხალე მამან შესაძლას ბრძო-ლა ამ მოკვლასთან.

ღაჯას საგანგებო მენეჟანი, მგო-ღნეი საზოგადო საგნების მენეჟან-ბასს, მუშა საღასს და ვაზა-ცისოვრება-სს, მომარბასს და ეკონ-მეგელო-ბასს, გმიდღანა მოღაქვანს, აგრე-თეე ქსისაიტრეუბს და სისხლის სა-მართლას მტრედნება.

უცხოეთი

პარნოს მკვლელობა.

(გველულის ვინაზა. ჩამორთმეული ჩვენება) მილანის გახეზენი შემდეგს ცნო-ბენს ვაგუწყებენ კარნოს მკვლელის ზინანოს შინაურ მემორბრობას და ცხოვრების შესახებ. ჩვენარიო-სანტუო-ვი არ ეწოდება, როგორც ღებუშები და გახეზენი გაწყებოდნენ პირველ-ში, არამედ ოსწერთი სასტრა-ინანო. დაბადებულა ერთს დარბის ქალაქში, რომელიც მილანიდან 30 ვერსის მანძილზედ მდებარეობს, 8 დეკემ-ბერს 1873 წ. მამა მისი, ჯიანტრო-ნო, რომელიც 1887 წელში გარ-დაიცალა, მიწის მუშადაც იყო, ტუსი მკვლელობა, პარნოს ვადალან-ვად მომტანდაც და სხვა-და-სხვა ხელო-მანაც ადგა. როგორც საერთო მხა ამტკიცებს, პარნოსიან და შრომის მიყვარე ადამიანი იყო. ამბობენ, რომ 1848 წ. ჯიანტრონო. კაზე-როი დაბატონებული იყო გერმა-ნელთა მიერ ხარჯის ვარდუხედალ აკრძალულის საქონლის ვაჭარისათვის ამ დაბატონებამ ისე ძლიერ იმოქმედა კარნოს მკვლელის მამაზედ, რომ მის იმ დღიდან მზირად ბნედა დაემა-ტებოდა ხოლმე. კაზეროის ღღელ-ღღესაც ცოცხალია და სრულიად საღის გონებისა და ქუთისა არის. ხუთი ძმა ჰყავს. სამნი ცოლ-შეი-ლობი არიან და თავის ღღელსთან ცუხვარობენ; ზოგი მრეწველობით ირჩენს თავს და ზოგი ვარდლმანის ვეჭრობით; ერთს იორი ყავებანა აქვს მილანში; ერთი ფარეშად არის. უმ-ცროსი და კაზეროისი, რომელიც 1878 წელს დაიბადა, სცხოვრობს ღღელსთან. მთელი მისი სასლობა, როგორც სინდია მოტეი ვისკონ-ტი ვეგარწუნებს, ცნობილია პატი-ოლნებთა და შრომის მიყვარეობით. კაზეროისი ათს წლამდის ჯიეტო ხა-სათი ჰქონდა თუმიც და არც სსა-შორადღეული მეცადინეობა უყვარდა. მზირად წყვილიად ხოლმე სახლი-დან და ქუჩაში ატარებდა დროს. მისი თანამედროვენი ამტკიცებენ, რომ ცუდი უნე და ხასიათი ძლიან ღრმედ დასწებდა და ამისათვის სრუ-ლიად არ გვიციკის, რომ კაზეროი ამ ბოლოს დროს ასეთი საქმე ჩაი-დინაო. ათის წლისა იყო კაზეროი, როცა უტერად სახლიდან გაიპარა თურმე და მილანში მებურეს დაუ-ღვა მოკვამბარედ. 17 წლამდის იგი სხვა-და-სხვაგან მშახებრებდა და ყო-ველთვის ბეჯიობასა და მუყათი-ბას იჩენდა საქმეში. 17 წლიდან-კი იმან საზოგადოება ცუდად აღა-პარაკა თვის შესახებ. დაიწყო სია-რული უწყსო ადგილებში, მუშაობას

მოუკლო და დიდი უზრდელი და თავხედი იყო. პოლიციამ თვალ-ყუ-რის დენა დაუწყა, რადგან იქვი აიღო, რომ ანარხისტების მანიფეს-ტაციებსა და კრებებში იღებს მონა-წილებსაო. იმ დროიდან იმას და იმის ოჯახს შორის უფრო გამწვავდა დამოკიდებულება. ვაზ. „Tribuna“-ს თანამშრომელი, რომელიც კაზეროის ორი ყავებანის პატრონის მამა უნახავს მილანში, ცოტა სხვაგვარ ცნობებს ვაგუწყებს კაზეროის სანტოს შეს-ახებ. ესანტო, როგორც იმისმა მამა თქვა, ყველზედ უმცროსი იყო; ამი-სათვის ის უფრო მეტად უყვარდა სთავად. ბავშვობის დროს ძა-ლიან ლამაზი იყო და ყოველს სა-ღმართო წარმოდგენაში მონაწილეო-ბას იღებდა; იგი წმ. იოანეს როლს ასრულებდა. ძალიან მშვენი სხი-სათი ჰქონდა. 14 წლისა იყო, როცა მილანის ერთ მებურეს დაუღდა მო-ჯამიგედ. ამ უკანასკნელ დროიდ იგი რიგინად იქცეოდა. ამ ორის წლის წინად იმან დაიწყო სიარული ანარხისტთა წრებში და მას შემდეგ იგი სრულიად ვადაცდა გზას: მო-ცულობს დროს ანარხისტებთან ატა-რებდა ერთს საიდუმლოს ადგილს, რომელსაც შემდეგ პოლიციამ მიაგ-ნო. გაჩხარება მისი სადალომ და ახ-მოაჩნდა რამდენიმე სანარხისტო ხა-სიათის წიგნაკები. პოლიციამ გამო-უსჯადა, რომ, თუ თქვენც არ უპა-ტიონებთ თქვენს ძმას, საპატრიონს არ ასცდებოთ. ჩვენ ყოველვე სა-შუალება ვიხმარეთ, რომ ჩვენს ძმას ცუდს წრეში აღარ ვეყო და პირ-ველს კიდევ მოვხებრებთ. სანტო ამ აღგვიტავა, რომ ყოველსავე კავშირ-საღ დამოკიდებულებას შესწყვეტს იმ თავის ამხანაგებთან, მაგრამ სამის თავის შემდეგ, ე. ი. პარნოს მის-ის 1890 წელს, პოლიციამ მისწ-რო იმ დროს, როცა მანიფესტაციის ურეგებდ ჯარის ცაცებს. სანტო სისხლის სამართალში მიტყეს და 5 თვე ციხეში დაბატონებდა ვადაუწ-ვიტეს. როდესაც საპატრიონიდან გამოვიდა, შევიცურათ ვაგებუ-რას, სადაც შარსმდელის წლის დამტყვევების დაკვან. არ ვიცით იქ რას აკეთებდა, რადგან მიწერი-მოწერა არ გვექნაო.

Corriere Della Sera

„Corriere Della Sera“ ზოგიერ-თა ცნობებს დასძენს ამ მყეყებანე კაზეროის ნაამბობს. ამ გახეთის სი-ცუტით, კაზეროი უფრო ადრე დაი-წყო მონაწილეობის მიღება სანარ-ხისტო საქმეებში, ვიდრე მას ამო-ბენი, მისი შინაურები. 1890 წელს იგი პირველად არ იყო მიტყეული სისხლის სამართალში: ასეთივე ბრა-ლი ედგებოდა 1889 წლის დასაწყის-შივე; მაგრამ სასჯელისაგან განთავი-შუავებულ იქმნა, რადგანაც დანაშა-ული ვერ დაუმტკიცეს, თუმცა ყვე-ლა იმისი ამხანაგი ციხეში იქმნენ დაბატონებულნი.

ვაზეთ „Temps“-ის ლიონელი კო-რესპონდენტი სწერს, რომ ნაშუდ-ღღეს პირველს სათაზედ, 13 ივნისს, კაზეროი გამოიყვანეს წიდა პავლეს საპატრიონიდან და მიტყვევს სამს-ჯავროში ჩვენების ჩამოსართმევადაო. გამოძიებელი ბუნება, რომელსაც ვა-გვიანდა, რადგან კარნოს გავმის და-კარის დღესწრა, მბოროლდ ითხს საე-თზედ დაბრუნდა და იმავე წაში შეუდგა კარნოს მკვლელისაგან ჩვენების ჩამო-რთმევა.

ბუნებამ; რა მიზეზისათვის ვადასწყე-რით რესპუბლიკის პრეზიდენტის მოკვლა? იცნობდით კარნოს? გომ-ნად რაიმე საფუძველი, მიზეზი, კერ-ძოლ ყოფილიყო იმისაგან ნაწყენი და უქმყოფილო?

— არაო, უნახუბა დანაშაემ. მტარვლი იყო და ამისათვის მოე-კალი.

— ანარხისტი ხართ? — დიდა, თავიც მომწონს ჩემის ანარხისტობითა.

— რად მოჰკალით კარნო? — მე მავის ზასუხს ნაფიც მსა-ჯულით ვტყვი. იმთა შეგეტყობინებ იმ მიზეზს, რამაც მიიტყმა მისი მოკე-ლა. იქ ვანაცხადებ ჩემს დღდა აზ-რებს.

— გავით ვინმე თანამოზიარე? — არა, არავის წაუტყუებებოვარ, ჩე-მის სტრეგისამებრ ჩავიდნი ყოვე-ლივე!

— იცნობთ ვისმე ლიონში? ვაქეთ აქ ვიქსიანად ვაგზობრ? — არა. ლიონს არც-კი ვიცნობ, ერთის წლის წინად ვმუშაობდა ერთს მებურესთან, რომელიც ვინტარნო ცხოვრობს.

— როგორ დაეცით მახვილი კარ-ნოს? — ეტლს მივუხილვი დიდა გვერ-ღღელ მივყენე მხედარ ჯარის-კაცის ცხენი. სახელოში მხად მქონდა ხან-ჯალი. მარტო ხელი უნდა აღმებრა-თა და დამეკრა. ნინაშ ავიღე მუ-კლის ქვემო ნაწილი, დავეშვი მა-ხვილი და თან შევსახებ: „ვაგუმარ-ჯოს ანარქიან-მეოტი“! ბრბო მომავი-და, დამიპრეს და ეტმა დამიწყეს. შემდეგ პოლიციამ წამომიყვანა.

— მინც იმას ამტკიცებთ, რომ თანამოზიარენი არა გყოლიათ? — არა მყოლია. მართლა, ერთი ეს მიხარბით: პრეზიდენტი ვარდაი-ცკვაო!

ბუნემ ზასუხი არ მისცა. კაზეროი დარწუნდა, რომ კარნო ვარდცელი-ლოა, და არც დამალა თავის აღტაცება. ის ილიმბოდა და პაერ-ნი ხელს ეჩვენდა, რომ აღენიშნა, როგორ დაეკარო.

ჩვენების ჩამორთმევა 8 საათამდის გასტანა. გამოძიებელს ამ ჩვენების ჩამორთმევა ძალიან დაუხმობდა, რა-დგანაც კაზეროი ფრანგულს ცუდად ლაპარაკობს, თუმცა ვაგებობთ კარვად ესმის.

სასამართლოს მართანა

პარისკეცს, 24 ივნისს ტფილისის ოლქის სსამართლომ განიხილა საქ-მე ტფილისის მცხოვრებელ იანე იე-ნეს ძის შველიოვის, რომელსაც პრბოდებოდა მოკვლა დათიკო აკო-მედაროვისა. ეს კაცი ცკლა ასე მო-მხარბა: წელს ყველიოვის უქანსა-ნელს დაღეს, შესულა მთვრალი კამ-პანია სოლოლაკის ერთს ღღენში და დაუწყია ქეთი აკოვჯანოვის თამაღობით. პატარახანს უქან აკოვ-ჯანოვი ვასულა ვარეთ, მოუყენია შველიოვი და უთქმანს დიდი ჰუკ-არაკი დალიეო. ის მთვრალი ყოფი-ლა და დიდს ჰუქის დაღევა აი მო-უნდომნია, პატარას დაღევეო. უტე-რია აკოვჯანოვს დიდი დანა და სცე-მისა შველიოვი, მაგრამ დაუტყველი-ღღენს მყოფო. შველიოვი წაუ-ლა, იქვე ახლო თავის ღღენში და-ნა უპოვინა და დაბარუნებულა უქან. შველიოვი დაიპირა მელტქემე. აკოვ-

